

El 29 de gener de 2019 **parlem de...**

Sol a Berlín de Hans Fallada

L'AUTOR:

Rudolf Wilhelm Friedrich Ditzen, amb el pseudònim Hans Fallada (Greifswald, 21 de juliol de 1893 - Berlín, Alemanya, 5 de febrer de 1947) és actualment un dels escriptors alemanys més coneguts.

Criat en una família acomodada, Rudolf Ditzen va tenir una infància difícil a causa de la relació amb el seu pare, que era jutge en el Tribunal suprem del Reich en Leipzig.

El 17 d'octubre de 1911 es va posar d'acord amb el seu amic Hanns Dietrich von Necker per cometre un doble suïcidi en forma de duel, tenint com resultat la mort de Necker. Hans Fallada va sobreviure, encara que amb ferides greus, i va ser arrestat per homicidi i ingressat en un hospital psiquiàtric. Se li va declarar lliure de càrrecs per inimputabilitat i quan va transcórrer el temps de la seva recuperació, va poder sortir de la clínica.

Al començament de la Primera Guerra Mundial va intentar enrolar-se com a voluntari, però va ser descartat per no apte. A causa dels seus problemes d'alcoholisme i dependència a la morfina, entre 1917 i 1919 va passar la major part del temps en clíniques de desintoxicació, majorment en Posterstein (Turingia). Durant aquest període va dur a terme els seus primers intents literaris. Les dues novel·les que va escriure llavors (publicades en l'editorial Rowohlt) no van tenir èxit i van ser un fracàs financer per a l'editor.

Com Fallada havia realitzat estudis agraris en Posterstein, va poder sobreviure econòmicament gràcies a treballs esporàdics com a administrador, com a ajudant en la càmera d'agricultura de Stettin i com a empleat d'una empresa de cultiu de patates a Berlín.

Més tard va ser condemnat dues vegades per delictes de desfalco i estafa que va cometre per poder finançar la seva drogodependència. En 1928, després de ser posat en llibertat per segona vegada, va conèixer a Anna Suse Issel, amb la qual es va casar a l'abril de 1929 a Hamburg. Amb ella va tenir quatre fills, malgrat mantenir sempre una relació poc convencional que comportava, per exemple, que mai van compartir habitatge.

A principis de 1930 va començar l'èxit literari de Fallada. Després de l'atenció rebuda per la seva novel·la sobre el moviment contra la República de Weimar, *Bauern, Bonzen und Bomben* (*Grangers, cacics i bombes*) i aconsellats per l'editor Ernst Rowohlt, els Fallada es van mudar als afores de Berlín, primer a Neuhaben i més tard a Berkenbrück. Rowohlt va proporcionar a Fallada una feina a temps parcial en la seva editorial, perquè aquest pogués dedicar-se a la seva carrera literària, sense cap tipus de preocupacions econòmiques. Així va sorgir la novel·la *Kleiner Mann - was nun?* (*Petit home, i ara què?*), que es va convertir en un best seller i va suposar l'èxit de Fallada com a escriptor.

Al març de 1933 Fallada va ser arrestat sota sospita de conèixer activitats contràries a l'Estat. A causa del control sobre obres literàries de la càmera de literatura del Reich i per assegurar la seva carrera com a autor, Fallada va passar a ser un escriptor de literatura d'entreteniment. Al seu moment Hans Fallada va intentar ingressar en aquesta càmera, la sol·licitud de la qual no va ser rebuda de manera positiva, però tampoc denegada. El rebuig definitiu d'aquesta sol·licitud hagués suposat la prohibició total publicar, i, com a conseqüència, la fi de la carrera de l'autor.

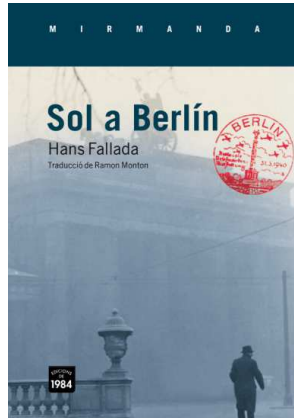
En 1944 es va separar de la seva dona. El 24 d'agost d'aquest mateix any, va ser detingut per intent d'assassinat després de disparar un arma de foc contra una taula durant una baralla amb la seva exdona. Com conseqüència va tornar a ser ingressat en el manicomí de Strelitz entre setembre i el desembre de 1944 com inimputable. Allà va escriure, entre d'altres *Der Trinker*. Al febrer de 1945 va contreure matrimoni amb Ursula Losch, que també sofria de problemes de drogodependència i era gairebé trenta anys més jove que ell.

En 1945, després del final de la guerra, va ser nomenat alcalde durant un curt període de temps a la petita ciutat de Feldberg, El nomenament el va efectuar l'Exèrcit Rojo. Més tard es va traslladar amb la seva dona a Berlín i va treballar allí per a la publicació *Tägliche Rundschau*.

Va morir en 1947, als 53 anys, d'una afecció cardíaca provocada pels anys d'addicció. No va veure publicar el seu últim treball *Sol a Berlín* (novel·la) sobre la parella Otto i Elise Hampel, que va escriure en només 24 dies internat en una institució mental.

En 1981 es va establir en Neumünster el Premi literari Hans Fallada.

L'OBRA:

Berlín, 1940. El matrimoni Quangel rep una carta on se li comunica la mort del seu únic fill en el front francès. Otto Quangel decideix dur a terme una perillosa acció de rebel·lia contra el règim nazi: escriure en targetes postals missatges difamatoris contra el Führer i tots els alts càrrecs del Partit i crides a la sedició i al boicot als centres de treball.

Aquestes postals, en un nombre màxim de tres setmanals, són deixades discretament en edificis concorreguts amb l'esperança que tinguin el màxim nombre de lectors possibles. Però la por sempre tenalla als qui les troben i

PER SABER-NE MÉS:

https://elpais.com/cultura/2017/06/28/babelia/1498648946_821622.html

https://www.ara.cat/suplements/llegim/Hans-Fallada-Sol-Berlin-bestseller_0_440955939.html

<https://www.nuvol.com/critica/un-altre-fallada-si-us-plau/>